

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

**UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY**

**Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego**

KRAJOWY STANDARD KOMPETENCJI ZAWODOWYCH

**Podkuwacz koni
(722104)**

Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

Publikacja opracowana w ramach projektu systemowego pn. „Rozwijanie zbioru krajowych standardów kompetencji zawodowych wymaganych przez pracodawców”. Priorytet I PO KL, Działanie 1.1

Krajowy standard kompetencji zawodowych Podkuczacz koni (722104)

© Copyright by Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2013

Kopiowanie i rozpowszechnianie może być dokonane za podaniem źródła

ISBN 978-83-7951-000-9 (całość)

ISBN 978-83-7951-215-7 (215)

Nakład 1000 egz.

Publikacja bezpłatna

Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

00-697 Warszawa, Aleje Jerozolimskie 65/79, tel. (22) 237-00-00, fax (22) 237-00-99

e-mail: sekretariat@crzl.gov.pl <http://www.crzl.gov.pl>

Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowego Instytutu Badawczego

26-600 Radom, ul. K. Pułaskiego 6/10, tel. centr. (48) 364-42-41, fax (48) 364-47-65

e-mail: instytut@itee.radom.pl <http://www.itee.radom.pl>

Spis treści

1. Dane identyfikacyjne zawodu	4
1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach.....	4
1.2. Notka metodologiczna i autorzy.....	4
2. Opis zawodu	6
2.1. Synteza zawodu	6
2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu	6
2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)	6
2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu	7
2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie.....	7
2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/walidacji kompetencji	8
2.7. Zadania zawodowe	8
2.8. Wykaz kompetencji zawodowych	8
2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK	9
3. Opis kompetencji zawodowych	10
3.1. Wykonywanie korekcji kopyt koni Kz1	10
3.2. Podkuwanie kopyt koni Kz2	11
3.3. Wykonywanie i formowanie podków Kz3	12
3.4. Kompetencje społeczne KzS	13
4. Profil kompetencji kluczowych	14
5. Słownik	15

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach:

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2010):

722104 Podkuwacz koni

Grupa wielka 7 – Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy (w Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 – poziom 3).

Grupa elementarna 7221 – Kowale i operatorzy pras kuźniczych (w Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 odpowiada grupie 7221 Blacksmiths, hammersmiths and forming press workers).

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007):

Sekcja A. Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo, Dział 01. Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową, Grupa 01.6. Działalność usługowa wspomagająca rolnictwo i następująca po zbiorach.

1.2. Notka metodologiczna i autorzy

Opis standardu kompetencji zawodowych wykonano na podstawie: analizy źródeł (akty prawne, klasyfikacje krajowe, międzynarodowe) oraz głównie wyników badań analitycznych na stanowiskach pracy w 15 przedsiębiorstwach (mikro – 15, w tym usługowe – 12, inne – produkcyjno-usługowe – 2, usługowo-handlowe – 1), przeprowadzonych w lutym, marcu i kwietniu 2013 r.

Zespół Ekspercki:

- Magdalena Łuczyńska – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
- Tomasz Patyna – Podkuwacz koni – działalność gospodarcza w Śliwicach,
- Piotr Wędziarz – Podkuwacz koni – działalność gospodarcza w Olsztynie,
- Urszula Rutkowska – Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego.

Ewaluatorzy:

- Joanna Więclawek – Firma Kowalstwo-Podkuwanie Koni w Kady-nach,
- Elwira Betka – Zespół Szkół w Brzegu.

Recenzenci:

- Tomasz Olędzki – Muzeum Budownictwa Ludowego, Park Etnogra-ficzny w Olsztynku,
- Małgorzata Statkiewicz – Zachodniopomorski Uniwersytet Techno-logiczny w Szczecinie.

Komisja Branżowa (zatwierdzająca):

- Józef Antczak (przewodniczący) – przedstawiciel pracodawców Kowalstwo-Podkuwanie Koni w Tolkmicku,
- Ryszard Longin Borkowski – Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Olsztynie,
- Renata Górna – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodo-wych w Warszawie.

Data zatwierdzenia:

- 10.10.2013 r.

2. Opis zawodu

2.1. Synteza zawodu

Podkuwacz koni zajmuje się korekcją i podkuwaniem kopyt koni.

2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu

Podkuwacz koni jest zawodem o charakterze usługowym. Celem pracy podkuwacza koni jest wykonanie korekcji kopyt koni (zwanej również rozcyszczaniem lub werkowaniem) oraz podkuwanie koni przy użyciu odpowiednich narzędzi. Podkuwacz koni przed rozpoczęciem pracy ocenia temperament, postawę, chody oraz stan kopyt konia. Następnie wykonuje korekcję kopyt z uwzględnieniem podstaw anatomii i mechaniki kopyta konia. W przypadku podkuwania wybiera rodzaj podkowy oraz metodę podkuwania w zależności od sposobu użytkowania koni i ich przeznaczenia. W warsztacie, którym może być kuźnia bądź mobilny warsztat, wykonuje podstawowe czynności kowalskie i ślusarskie pozwalające mu skorygować i odpowiednio dopasować gotową podkowę. Może też samodzielnie wykuć podkowę, podobnie jak potrzebne mu w pracy narzędzia kowalskie. Następnie przymocowuje podkowę do kopyta konia. Podczas wykonywania zabiegów podkuwacz powinien zwracać szczególną uwagę na dobrostan koni oraz bezpieczeństwo koni i osób znajdujących się w pobliżu.

2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)

Miejszem pracy podkuwacza koni jest kuźnia lub miejsca, w których znajdują się konie (stajnie, stadniny, gospodarstwa, ośrodki jeździeckie, itp.). Do korekcji i podkuwania kopyt używane są: nóż do rogu kopytowego, różnego rodzaju cęgi, tasak, pobijak, tarnik, młotek do wbijania podkowiaków, dłutko, rozkuwacz. Do wykonywania i modyfikowania podkowy stosuje się: kowadło, młotek do formowania podków, szczytce kowalskie, rowkownik, przebijak, gwintownik, piec kowalski lub palenisko, szlifierkę, wiertarkę, spawarkę. Obsługa koni, (należących do zwierząt dużych, silnych i pobudliwych) jest powodem zagrożenia zdrowia i życia, czyniąc zawód podkuwacza koni ciężkim i niebezpiecznym. Podkuwacz narażony jest między innymi na kopnięcie, otarcie czy przygniecenie przez konia. Dodatkowe zagrożenia stanowią ostre krawędzie narzędzi, praca z rozgrzanym metalem przy otwartym ogniu oraz obsługa elektro-

narzędzi. Większość czynności wykonywanych jest w pozycji pochylonej, co wiąże się ze znacznym obciążeniem układów mięśniowego i kostno-stawowego zwiększającym ryzyko powstawania schorzeń tych układów. Zawód podkuwacza koni najczęściej wykonywany jest w formie jednoosobowej działalności gospodarczej, ale podkuwacz koni może być również zatrudniony na umowę o pracę w miejscach związanych z użytkowaniem bądź hodowlą koni, w systemie jedno- lub dwuzmianowym. Podkuwacz koni może pracować samodzielnie lub z pomocnikiem.

2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu

Praca podkuwacza koni wiąże się z dużym obciążeniem fizycznym i psychicznym. Ze względu na kontakt ze zwierzętami wymagana jest cierpliwość, opanowanie, zdolność koncentracji oraz podzielność uwagi. Niezbędne w tym zawodzie są umiejętności manualne. Konieczne do wykonywania zawodu są także: dobry wzrok, słuch, zmysł dotyku oraz bardzo dobra sprawność fizyczna. Ze względu na kontakt z klientami (właścicielami koni) podkuwacz koni musi wyróżniać się komunikatywnością i zdolnością łatwego nawiązywania kontaktów. Podkuwacza koni powinna cechować również dokładność, rzetelność oraz dbałość o czystość i porządek w miejscu pracy. Przeciwwskazaniem do wykonywania zawodu podkuwacza koni jest dysfunkcja układu ruchu.

2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie

Zawód podkuwacza koni można uzyskać na drodze kształcenia rzemieślniczego. Egzamin czeladniczy przeprowadzany jest przez organizacje rzemieślnicze. Szczegółowe wymagania dotyczące warunków przystąpienia do egzaminu czeladniczego w zawodzie podkuwacza koni określają rozporządzenia w sprawie egzaminu czeladniczego, mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne organizacji rzemieślniczych. Pracodawcy zatrudniają też w zawodzie podkuwacza koni osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym po kierunkach związanych z kowalstwem i hodowlą koni.

2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzenia/ /walidacji kompetencji

Podkuwacz koni może podnieść swoje kwalifikacje przystępując do egzaminu czeladniczego lub mistrzowskiego w zawodzie podkuwacz koni. Podkuwacz koni powinien brać udział w szkoleniach organizowanych przez izby rzemieślnicze, organizacje branżowe oraz przez producentów narzędzi i materiałów do podkuwania koni. Powinien poznawać i śledzić nowości na rynku materiałów oraz narzędzi do korekcji i podkuwania koni. Podkuwacz koni może poszerzać swoją wiedzę i umiejętności jako uczeń zasadniczej szkoły zawodowej w zawodzie 722101 Kowal lub kształcąc się w zawodzie 314203 Technik hodowca koni. Możliwe jest również podjęcie studiów wyższych pierwszego lub drugiego stopnia na kierunku zootechnicznym.

2.7. Zadania zawodowe

- Z1. Wykonywanie oględzin i oceny konia w spoczynku oraz w ruchu (pod względem postaw kończyn oraz chodów) (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z2. Udzielanie właścicielom koni informacji dotyczących właściwego dbania o czystość i higienę kopyt (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z3. Korygowanie kopyt koni (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z4. Przygotowywanie i wykonywanie obróbki oraz formowanie podków (niezbędne kompetencje: Kz3, KzS).
- Z5. Podkuwanie kopyt koni (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z6. Kontrolowanie poprawności wykonanej korekty oraz podkucia kopyt koni (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z7. Organizowanie stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami BHP, ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska i ergonomii (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, Kz3, KzS).

2.8. Wykaz kompetencji zawodowych

- Kz1 – Wykonywanie korekcji kopyt koni (potrzebne do wykonywania zadań: Z1, Z2, Z3, Z6, Z7).
- Kz2 – Podkuwanie kopyt koni (potrzebne do wykonywania zadań: Z1, Z2, Z5, Z6, Z7).
- Kz3 – Wykonywanie i formowanie podków (potrzebne do wykonywania zadań: Z4, Z7).
- KzS – Kompetencje społeczne (potrzebne do wykonania zadań: Z1÷Z7).

2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK

Kompetencje zawodowe potrzebne do wykonywania zadań w zawodzie sugeruje się wykorzystać do opisu kwalifikacji na **poziomie 3** właściwym dla wykształcenia zasadniczego zawodowego w Europejskiej i Polskiej Ramie Kwalifikacji. Poziom ten jest uzasadniony miejscem usytuowania zawodu w Klasyfikacji zawodów i specjalności (grupa wielka 7 i jej odpowiednik w ISCED 2011).

Osoba wykonująca zawód podkuwacza koni:

- 1) w zakresie wiedzy: zna fakty, zasady, procesy i pojęcia ogólne w zawodzie podkuwacza koni; zna i rozumie podstawowe fakty, pojęcia i zależności w zawodzie oraz w szerszym zakresie elementarne uwarunkowania prowadzonej działalności w branży rzemieślniczej oraz działalności usługowej wspomagającej chów i hodowlę zwierząt gospodarskich;
- 2) w zakresie umiejętności: posiada umiejętności wymagane do realizacji zadań i rozwiązywania problemów poprzez wybieranie podstawowych metod, narzędzi, materiałów z zakresu korekcji i podkuwania kopyt koni; potrafi wykonywać zadania według ogólnej instrukcji w częściowo zmienionych warunkach; umie rozwiązywać typowe problemy; odbierać i formułować wypowiedzi, także bardzo proste wypowiedzi w języku obcym.

3. Opis kompetencji zawodowych

Opis kompetencji dotyczy tylko kompetencji zawodowych zdefiniowanych w badaniach na stanowiskach pracy.

Wykonanie zadań zawodowych Z1, Z2, Z3, Z6, Z7 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz1.

3.1. Wykonywanie korekcji kopyt koni Kz1

Wiedza – zna i rozumie podstawowe fakty, zasady, procesy, pojęcia ogólne i zależności związane z wykonywaniem korekcji kopyt koni, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie obsługi koni;
- przeznaczenie i zasady obsługi narzędzi do korekcji kopyt koni;
- metody korekcji kopyt koni;
- sposoby i metody korekcji kopyt koni;
- budowę anatomiczną kończyn konia i mechanikę kopyta konia;
- rodzaje postaw kończyn i chodów konia;
- schorzenia kopyt koni;
- zasady profilaktyki zoohigienicznej kopyt koni;
- konsekwencje nieprawidłowej korekcji kopyt koni;
- metody poskramiaania koni;
- przyrządy i metody służące do kontroli korekcji kopyt końskich.

Umiejętności – wykonuje niezbyt proste zadania związane z wykonywaniem korekcji kopyt koni, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie obsługi koni;
- posługiwać się narzędziami do korekcji kopyt koni;
- korygować kopyta koni;
- rozróżniać kopyta koni pod względem poprawności budowy;
- rozróżniać chody oraz postawy kończyn u koni;
- rozróżniać schorzenia kopyt;
- stosować zabiegi profilaktyczne kopyt koni;
- poskramiać konie;
- podnosić kończyny koni;
- stosować przyrządy pomocnicze i metody służące do kontroli korekty kopyt koni;
- wykonywać prace w sposób bezpieczny dla zwierząt.

Wykonanie zadań zawodowych Z1, Z2, Z5, Z6, Z7 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz2.

3.2. Podkuwanie kopyt koni Kz2

Wiedza – zna i rozumie podstawowe fakty, zasady, procesy, pojęcia ogólne i zależności związane z podkuwaniem kopyt koni, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie podkuwania kopyt koni;
- instrukcje obsługi i przeznaczenie narzędzi i maszyn stosowanych podczas podkuwania kopyt koni ;
- metody podkuwania kopyt koni (na zimno i na gorąco);
- zasady doboru i pasowania podkowy do kopyta;
- metody mocowania podkowy do kopyta;
- rodzaje i rozmiary podków oraz podkowiaków i ich zastosowanie;
- materiały dodatkowe wykorzystywane przy podkuwaniu kopyt koni (wkładki, wypełniacze, hacele, ocele, sztyfty itp.);
- konsekwencje nieprawidłowego podkuwania kopyt koni;
- literaturę z zakresu obsługi zwierząt gospodarskich.

Umiejętności – wykonuje niezbyt proste zadania związane z podkuwaniem kopyt koni, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie podkuwania kopyt koni;
- posługiwać się narzędziami i maszynami stosowanymi podczas podkuwania kopyt koni;
- dobierać odpowiednie metody podkuwania;
- dobierać i dopasowywać odpowiednie podkowy do kopyta;
- przymocowywać podkowy do kopyta;
- dobierać i stosować materiały dodatkowe wykorzystywane przy podkuwaniu kopyt koni (wkładki, hacele, ocele, sztyfty, wypełniacze);
- informować właścicieli koni o rodzaju i metodzie podkuwania kopyt;
- kontrolować jakości wykonywanego podkuwania kopyt końskich.

Wykonanie zadań zawodowych Z4, Z7 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz3.

3.3. Wykonywanie i formowanie podków Kz3

Wiedza – zna i rozumie podstawowe fakty, zasady, procesy, pojęcia ogólne i zależności związane z wykonywaniem i formowaniem podków w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie wykonywania i formowania podków;
- narzędzia i urządzenia stosowane w pracach kowalskich i ślusarskich;
- podstawy materiałoznawstwa i obróbki cieplnej metali;
- podstawowe zabiegi kowalskie (gięcie, prostowanie, spęczanie, wyciąganie, rowkowanie, przebijanie);
- podstawowe zabiegi ślusarskie (cięcie, szlifowanie, wiercenie, gwintowanie, trasowanie);
- metody wykonywania połączeń spawanych.

Umiejętności – wykonuje niezbyt proste zadania związane z wykonywaniem i formowaniem podków, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie wykonywania i formowania podków;
- dobierać odpowiednie narzędzia i urządzenia mające zastosowanie w pracach kowalskich i ślusarskich;
- rozróżniać rodzaje metali stosowanych w podkuwnictwie;
- nagrzewać materiał do temperatury kucia w piecu kowalskim lub w palenisku;
- przygotowywać materiał na podkowę (dobór materiału, obliczenie długości);
- wykonywać podstawowe zabiegi kowalskie na gorąco i na zimno (gięcie, prostowanie, spęczanie, wyciąganie, rowkowanie, przebijanie);
- wykonywać podstawowe zabiegi ślusarskie (cięcie, szlifowanie, wiercenie, gwintowanie, trasowanie);
- wykonywać połączenia spawane.

Wykonanie wszystkich zidentyfikowanych w standardzie zadań zawodowych wymaga posiadania kompetencji społecznych KzS.

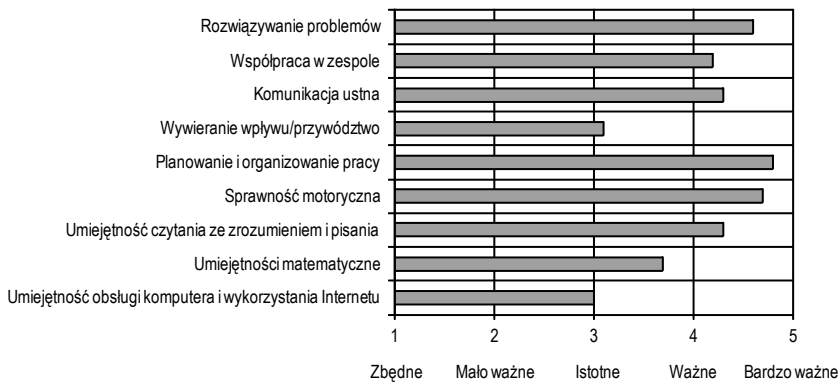
3.4. Kompetencje społeczne KzS:

- ponosi odpowiedzialność za korekcję i podkuwanie kopyt koni oraz wykonywanie i formowanie podków,
- dostosowuje zachowanie do zmian w środowisku pracy kuźni lub miejsc, w których znajdują się konie,
- pracuje częściowo samodzielnie i podejmuje współpracę w zorganizowanych warunkach pracy kuźni lub miejsc, w których znajdują się konie,
- ocenia wpływ swoich działań i działań wykonywanych w ramach współpracy zespołowej w kuźni lub miejscach, w których znajdują się konie i ponosi odpowiedzialność za ich skutki.

4. Profil kompetencji kluczowych

Ocenę ważności kompetencji kluczowych dla zawodu podkuwacza koni przedstawia rys. 1.

Wykaz kompetencji kluczowych opracowano na podstawie wykazu stosowanego w Międzynarodowym Badaniu Kompetencji Osób Dorosłych – projekt PIAAC (OECD).

Rys. 1. Profil kompetencji kluczowych dla zawodu 722104 Podkuwacz koni

5. Słownik

Zawód	– zbiór zadań (zespół czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji i kompetencji (wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych) zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów.
Specjalność	– jest wynikiem podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część czynności o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy) wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki.
Zadanie zawodowe	– logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu, wyodrębniony ze względu na rodzaj lub sposób wykonywania czynności zawodowych powiązanych jednym celem, kończący się produktem, usługą lub decyzją.
Kompetencje zawodowe	– wszystko to, co pracownik wie, rozumie i potrafi wykonać, odpowiednio do sytuacji w miejscu pracy. Opisywane są trzema zbiorami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.
Wiedza	– zbiór opisów faktów, zasad, teorii i praktyk przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Umiejętności	– zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Kompetencje społeczne	– zdolność autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym oraz kształtowania własnego rozwoju, z uwzględnieniem kontekstu etycznego.
Kompetencje kluczowe	– wiedza, umiejętności i postawy odpowiednie do sytuacji, niezbędne do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.
Standard kompetencji zawodowych	– norma opisująca kompetencje zawodowe konieczne do wykonywania zadań zawodowych wchodzących w skład zawodu, akceptowana przez przedstawicieli organizacji zawodowych i branżowych, pracodawców, pracobiorców i innych kluczowych partnerów społecznych.
Kwalifikacja	– zestaw efektów uczenia się (zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), których osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez uprawnioną instytucję.
Europejska Rama Kwalifikacji	– przyjęta w Unii Europejskiej struktura i opis poziomów kwalifikacji, umożliwiające porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. W Europejskiej Ramie Kwalifikacji wyróżniono 8 poziomów kwalifikacji opisywanych za pomocą efektów uczenia się; stanowią one układ odniesienia krajowych ram kwalifikacji.
Polska Rama Kwalifikacji	– opis hierarchii poziomów kwalifikacji wpisywanych do zintegrowanego rejestru kwalifikacji w Polsce.
Krajowy System Kwalifikacji	– ogół rozwiązań służących ustanawianiu i nadawaniu kwalifikacji (potwierdzaniu efektów uczenia się) oraz zapewnianiu ich jakości.